

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

23. Dies Februarii. Quidquid quæsieris in terra, deterius est quàm tu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

facinora, quæ possent facile aggredi, & non diffi-
 exequi, domestico veluti stupore conspeliunt. U-
 dè languentes nihil jam grande moluntur, nihil
 vinum cogitant, nihil præclarum meditantur, vivunt
 causa solius vitæ, & plurimum se fecisse putant,
 quietissimè & commodissimè vitam agant. Illud ve-
 rò multò est indignissimum, dotibus ingenii magni
 excultos, atque à Deo ad res graviores subordinatos
 sic deterere tempus, ut ne nihil agere videantur, se-
 ad vilissima quæque abjicere, totos dies cum catellis
 ludere, cum pueris garrere, equitare in arundine lon-
 ga, in tonttrinis sedere, oberrare in triviis, cum ho-
 strionibus nugari, cum stulto illo Imperatore mul-
 cas domi contentione irridenda captare. Hoc non
 est tam vitam vivere, quàm mortem mori. Insectabi-
 tur te omne infortunium, si secteris otium: si ignavia
 torpeas, necesse est fordeas.

23. DIES FEBRUARII.

Quidquid quæsieris in terra, deterius est
 quàm tu. *August. art. 2. in psal. 32.*

Diligentia I.
 adhibenda
 in Animæ
 negotiis.

Quidquid quæris in terra extra
 te, est infrà te, imò ple-
 rumque contra te. Undè,
 dum illa quæris, te perdis. Illa stu-
 diosè investigas, in quibus nullum est boni vesti-
 gium; adeoque quæ satius est inventa perdere,
 quàm perditam quærere. Laudo diligentiam, sed
 cam, cujus finis est laudabilis. Si es diligens Dei, eris
 diligens pro causa Dei. Cui magis debita est cura,
 quàm

quàm omnia curanti? In ea præcipuè re cura aman-
da est, quâ nihil cures; ibi adhibenda diligentia, ubi
omnia negligas. Salutis, & virtutis cura, secura est
incuria. Infomnis opilio pro pecude pernoctat: cur
pro Animo non expergiscimur? Cur pro Animi sa-
lute non vigilamus, ut ei invigilemus? Damnis no-
stris, voluptati, otio diligentes sumus: dum agitur de
eo, quod inter omnia est unum necessarium, jace-
mus, torpemus, oscitamus, desidemus. Ut homi-
nes ea sibi comparent bona, undè illis oriuntur om-
nia mala, sunt oculis Agri, manibus Briarei, pedibus
Mercurii. In omnibus diligentiam potiùs supervaca-
neam accuses, quàm necessariam condemnes.

II. Propone bina diversissimæ indolis animal-
cula, Cicadam & Formicam. Cicada in æstate im-
portunis desidet modulis: navat gnaviter Formica o-
peras: nec sine pretio operæ. Æstati succedit hyems:
illius desidia parit inædiam; hujus solertia copiam.
Famet Cicada, defectu annonæ, saginat se formica,
abundantiâ comæatus. Bestiola illa quam despe-
ctam natura fecit, quam hiemali ergastulo damna-
vit, ipsa sibi carcerem in horreum mutat, hypo-
gæum in triclinium. Una omnium animalium for-
mica dives est, habet, possidet, conditque undè vi-
tam sustentet, famem propulset. Sat fuit de illis na-
tura sollicita, quod eas sollicitas fecerit. Constanti
formicæ labore minùs esuriunt quàm rapidissimæ
aquilæ. Multa hæctenus didicisti magistrâ Experien-
tiâ, ne erubescas quædâ dediscere magistrâ bestiolâ.
Plus proficies sub magisterio formicæ, quàm fortu-
næ. Non est in manu fortunæ à te propulsare omne
infortunium, atque adeò nec reddere fortunatum.

Formica te docebit, ubi possis conderè fortunam metu iacturæ. Est illa non tantum ut labore sed ut labori fructu gaudeat provida. (a) *Pe-
nox quando non potest operari.* Nunc ergò dum tu
opus habes, (b) *quodcunque potest manus tua, instat
operare.* Satiùs est laborare cum Formica, quàm
sillare cum Cicada.

III. Alia tibi propone ex animalium classe, Apicula
& Pavonem. Quanto studio & ornatu compsit
tura Pavonem, quàm negligenter Apiculam. Quod
opus aliquod tumultuarium faceret, molem corporis
exilem dedit, speciem contemptibilem posuit, non
disposuit. Sed aufer è mundo Pavonem, quid am-
temus, nisi quæ lumina oblectabat, oculatam ca-
dam? Aufer Apiculam, quanta auferetur utilitas
gustus, lucis, valetudinis, & mensæ, & aræ. Pro guttulo
subministrat favum, pro luce ceram, pro valetudine
melimeli, pro mensa melipecta, pro ara ceram virga-
nem. Hæc contemptibilis bestiola, emendavit
tura ergà se negligentiam suâ diligentiam. Hæc
& se pretiosorem, & aliis utiliore specioso aliam
quo nihil est dignum visu præter caudam. Bestiolarum
formicam despicabilem, reddit nobis tam utilem in-
dustria & sedulitas. Tot vagantur per orbem Ma-
ciæ pulli, homines pigritiæ devoti, inertiae auctoritate
veterinosi, in rebus spiritualibus lethargici, in celestibus
paralytici, qui tamen ut pavones variis coloribus,
sic fulgent picturatis vestibus: hos tollas è mundo;
hunc potiùs mundabis, quàm dehonestabis. Tolle cer-
dones, sutores, sartores, opifices, operarios, tolle
collis mundi omnem qua indiget opem, imò & o-

(a) *Joan. 9. 4.* (b) *Ecc. 9. 10.*

Februari.

Tessera.

147

pes. Hos mundo reddit necessarios diligentia. Fac tantum pro cælo quantum illi pro terra, pro Anima, quod illi pro corpore, & sic diligens, eris dilectus, imò, & electus.

Tegmen frange nucis, si cupis esse nucem.

24. DIES FEBRUARII.

Labor nullus, Amor magnus. *S. Augustinus de Musica, 4. cap. 9.*

Pro Ani- I. **D**iligentiæ comes est labor. Illis labores tuos consecra, quæ te benè im- penditur. Deo consecrabunt, virtutibus vel si careas, obtinendis, vel si possideas, conservandis. Nullus tibi labor erit molestus, imò nullus non jucundus, si pro quo laboras, amas: Nam ubi Amor est magnus, labor non tantum est parvus, sed nullus. Maximus tuus labor sit ne in vanum labores. Tota totius vitæ tuæ opera, sit opus bonum, & patientia malorum. Itaque omne tuum studium, atque adeò totum negotium sit, mala pati, & facere bona. Potes quidem laborem fugere, sed non fugare, atque adeò nunquam effugere. Tibi ipsi imponis, si proscripito labore, ad quietem te componas: penitusque deliras, nisi tibi persuadeas, plus patiendum esse, quam vivendum. Nulla vitæ, quid dico? nulla diei est pars, quæ sit laboris expers. Unus labor, est hæres alterius: si hunc fugis, non carebis alio succedenti. Solum commutare laborem possumus, non declinare. In stadio es, non licet tardare, quomodo licebit stare? quomodo licebit sedere, in quo nec vacat fatigari, aut cadere?

K 2

II. Cu-